

Casa Bonifaci Museo de Llimiana

ES

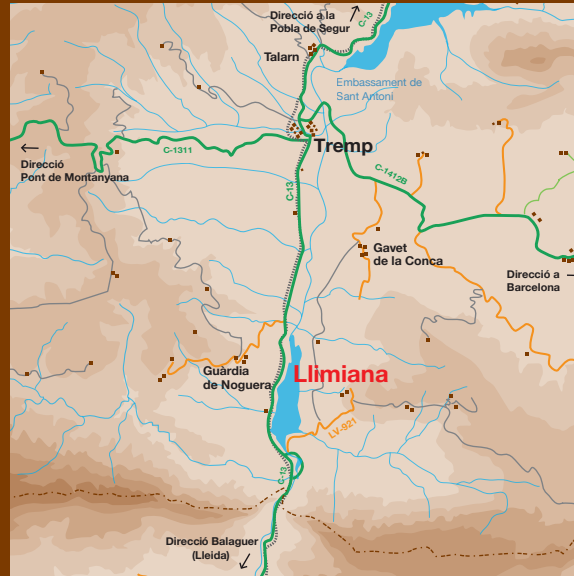
Situado en la plaza Mayor de Llimiana, la Casa Bonifaci es un edificio de tres plantas que fue ocupado por la familia Bonifaci a mediados del siglo XIX. La primera planta, se ha musealizado con todos los elementos que se han conservado de sus antiguos propietarios.

La Casa Bonifaci-Museo de Llimiana ofrece una visión de la historia de Llimiana y de la saga de los Bonifaci –una familia originariamente campesina, con cinco miembros dedicados al ejercicio de la medicina desde inicios de siglo XIX– y cuenta la biografía de Josep Bonifaci Mora, con una trayectoria médica y política importante durante la Guerra Civil española, que pasó la mayor parte de los años del franquismo en un largo exilio por diferentes países europeos.

Josep Bonifaci Mora nació en Llimiana en 1895. Estudió medicina en la Universidad de Barcelona, donde se licenció en 1916. Se especializó en el aparato digestivo trabajando en el Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona. Fue miembro del Sindicato de Médicos de Cataluña y militó en Estat Català. Al estallar la Guerra Civil se afilió al PSUC. Presidió la rama de profesiones sanitarias de la UGT y fue director general de Asistencia Social del Gobierno de la República.

Médico personal de José Díaz (secretario general del Partido Comunista de España, en el exilio ejerció de médico en el Hospital Central del Kremlin de Moscú antes de establecerse en Toulouse, donde participó en la gestión del Hospital Varsovia y desde donde fue deportado a Córcega en una operación anticomunista emprendida por el Gobierno francés en el contexto de la Guerra Fría. En 1951 obtuvo permiso para trasladarse a Praga, donde residió hasta 1963; año en que pasó a Bucarest hasta 1967, desde donde pudo volver a Francia y ejercer en París.

En verano de 1971 regresó a Barcelona y se colegió nuevamente como médico para ejercer en la ciudad. Pasó los últimos años de su vida entre Barcelona y Llimiana, donde fue enterrado el Día de Sant Jordi de 1989. Había muerto en Barcelona el día anterior.

Coordinació:

Ajuntament de Llimiana

Documentació i textos:

Francesc Prats Armengol i

Ramon Canal Roca

Fotos:

Arxiu Casa Bonifaci – Museu de Llimiana i Jaume Elies

Agraïments:

Àlvar Martínez i Ferran Sànchez

Informació:

Ajuntament de Llimiana

Plaça Major, 1

25639 Llimiana

Tel. 973 650 773

www.llimiana.ddl.net

memorial
democràtic

Generalitat de Catalunya

Departament d'Interior,

Relacions Institucionals i Participació

Ajuntament de Llimiana

Espais
de Memòria

Casa Bonifaci. Museu de Llimiana

Casa Bonifaci Museu de Llimiana

CAT

Situada a la plaça Major de Llimiana, Casa Bonifaci és un edifici de tres plantes que va ser habitat per la família Bonifaci des de mitjan segle XIX . La museïtzació de la primera planta inclou mobles, estris i parament que s'ha conservat dels antics propietaris.

Casa Bonifaci-Museu de Llimiana dona una visió de la història de Llimiana, de la nissaga dels Bonifaci –una família originàriament pagesa, amb cinc membres dedicats a l'exercici de la medicina des d'inicis de segle XIX–, i explica la biografia de Josep Bonifaci Mora, amb una trajectòria mèdica i política important durant la Guerra Civil espanyola i que va passar la major part dels anys del franquisme en un llarg exili per diferents països europeus.

Josep Bonifaci Mora va néixer a Llimiana el 1895. Va estudiar medicina a la Universitat de Barcelona, on es llicencià el 1916. S'especialitzà en aparell digestiu treballant a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona. Va ser membre del Sindicat de Metges de Catalunya i milità en Estat Català. A l'esclatar la Guerra Civil s'afilià al PSUC. Va presidir la branca de professions sanitàries de la UGT i va ser director general d'Assistència Social del Govern de la República.

Metge personal de José Díaz (secretari general del Partit Comunista d'Espanya), a l'exili va exercir de metge a l'Hospital Central del Kremlin de Moscou abans d'establir-se a Tolosa de Llenguadoc, on va participar en la gestió de l'Hospital Varsòvia i des d'on va ser deportat a Còrsega, en una operació anticomunista endegada pel govern francès en el context de la guerra freda. El 1951 va obtenir permís per traslladar-se a Praga, on va residir fins al 1963, any en què passà a Bucarest fins al 1967. A partir d'aquest any a poder tornar a França i va exercir a París.

L'estiu de 1971 va retornar a Barcelona i es col·legià novament com a metge per exercir en aquesta ciutat. Va passar els darrers anys de la seva vida entre Barcelona i Llimiana, on va ser enterrat el dia de Sant Jordi de 1989, l'endemà de la seva mort a Barcelona.

Casa Bonifaci Musée de Llimiana

FR

Située sur la place Major de Llimiana, la Casa Bonifaci, bâtiment de trois étages, fut occupée par la famille Bonifaci au milieu du XIXe siècle. Le premier étage, l'espace de vie de la maison, a été transformé en musée avec tous les éléments de ses anciens propriétaires.

Casa Bonifaci-Musée de Llimiana offre un aperçu de l'histoire de Llimiana et de la famille Bonifaci, d'origine paysanne mais dont cinq de ses membres se consacrèrent à l'exercice de la médecine dès le début du XIXe siècle. D'autre part, l'objectif est de présenter la biographie de Josep Bonifaci, dont la trajectoire médicale et politique fut importante pendant la Guerre Civile espagnole. Il passa l'essentiel des années du franquisme en exil dans plusieurs pays européens.

Josep Bonifaci Mora naquit à Llimiana en 1895, étudia la médecine à l'Université de Barcelone où il se diplômait en 1916. Il se spécialisa en gastroentérologie et travailla à l'Hôpital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelone. Il fut membre du Syndicat des médecins de Catalogne et milita pour l'État catalan. Lorsqu'éclata la Guerre Civile, il devint membre du PSUC. Il dirigea la branche des professions sanitaires de l'UGT et fut directeur général de l'Assistance sociale du gouvernement de la République.

Médecin personnel de José Díaz (secrétaire général du Parti Communiste d'Espagne), en exil, il exerça son métier de médecin à l'hôpital central du Kremlin de Moscou avant de s'installer à Toulouse où il participa à la gestion de l'hôpital Varsovie. En pleine guerre froide, il en fut déporté vers la Corse lors d'une opération anti-communiste conduite par le gouvernement français. En 1951, il obtint l'autorisation de s'installer à Prague où il résida jusqu'à 1963, année de son départ pour Bucarest où il resta jusqu'en 1967. De là, il put revenir en France et exercer à Paris.

L'été 1971, il revint à Barcelone et se réinscrivit à l'Ordre des médecins afin d'exercer à Barcelone. Il passa les dernières années de sa vie entre Barcelone et Llimiana, où il fut enterré le jour de Saint-Georges (23 avril) 1989. Il était mort la veille à Barcelone.

Casa Bonifaci Llimiana Museum

ENG

Located in Llimiana's *Plaça Major* (Main Square), the Casa Bonifaci is a three-storey building that was occupied by the Bonifaci family in the mid-19th century. The first floor, which contains the living quarters, has been made into a museum containing everything left by the former owners.

Casa Bonifaci-Llimiana Museum will not only provide a vision of the history of the village and the Bonifaci family – originally a peasant family, but with five members practising medicine by the start of the 19th century – but also portray the life of Josep Bonifaci Mora, who had an important career in medicine and politics during the Spanish Civil War and who was forced into exile in various European countries when the dictator Francisco Franco was in power.

Josep Bonifaci Mora was born in Llimiana in 1895 and studied medicine at the University of Barcelona, graduating in 1916. He specialised in the digestive system while working at the Hospital de la Santa Creu i Sant Pau in Barcelona. He was a member of the Catalan Doctors Association and the left-wing, pro-independence party Estat Català (Catalan State). When the Civil War broke out, he joined the Unified Socialist Party of Catalonia (PSUC). He presided over the health professions section of the General Union of Workers (UGT) and he was the responsible of Social Attendance of the Republican Government.

Bonifaci was the personal doctor of the Secretary-General of the Spanish Communist Party, José Díaz and, while in exile, he was initially a doctor at the Central Kremlin Hospital in Moscow, before he moved to Toulouse, where he participated in the management of the Hôpital de Varsovie. From Toulouse he was deported to Corsica as part of an anti-communist operation carried out by the French government as part of the Cold War. In 1951 he was granted permission to move to Prague, where he lived for 12 years. In 1963 he moved to Bucharest, before returning to France in 1967, this time in Paris.

In the summer of 1971 Bonifaci returned to Barcelona and registered to practise medicine once again in the Catalan capital. He spent the last years of his life between Barcelona and Llimiana. Josep Bonifaci Mora was buried in his village of birth on St George's Day (23 April), 1989, having died the previous day.

